

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 49. szám

2014. május 12.

Szabályok és a kakukkfióka

Az elmúlt hetekben tovább gyűrűztek az üzemi tanácsi választásokat kísérő anomáliák, melyek kikerülni látszanak a hitelesnek és korrektnek mondható keretektől. Ezúttal, nem tudni, hogy önerőből, vagy külső biztatásra, de már a bíróságot is bevonta sajátos igényeinek érvényesítésére a Mérnökök és Technikusok Szabad Szakszervezete (MTSZSZ). De menjünk sorjában.

Mint arról már lapunk 45. és 46. számában beszámoltunk, a START-nál és az RCH-nál lezajlottak az üzemi tanácsi választások, és megtartották a delegáló értekezleteket. A választások eredményeinek és a törvényi előírásoknak megfelelően választottak a tanácsstagok Központi Üzemi Tanácsokat, melyekbe a Vasutas Szakszervezetek Szövetségének (VASZ) tagjai kerültek be. Csakhogy, amint a 46. számunkban írtam, „szövetségünk a szolidaritás és a demokrácia sajátos értelmezése folytán elnökségi szinten úgy döntött, hogy ott a helye az MTSZSZ-nek is a tanácsokban és bizottságokban. Ez iskolapéldája a szabályok egyoldalú, és szerintem indokolatlan megkerülésének, amit Elnökségünk tagjai egyértelműen szövetségünk tudomására hoztak.” Ezek után úgy tűnt, nyugvópontra került az ügy, és jogerősen felállhatnak az új Tanácsok. Sajnos a Cargo esetében másképp alakult a helyzet.

Az MTSZSZ a választásokon elért eredményükre hivatkozva kérelemmel fordult a Főváros Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, melybe kéri, hogy a Bíróság mondja ki az RCH KÜT megalakításának jogellenességét, a delegálás eredményét semmisítse meg, és kötelezze új delegálás lebonyolítására az eljárás részeseit – tehát szövetségünket és szakszervezetünket. Indokai szerint azért, mert a VASZ közvetlenül delegálta a KÜT tagjait. A Bíróság nem peres eljárásban befogadta a kérelmet, és megküldte azt a VDSZSZ-nek, valamint a VSZ-nek, hogy három napon belül érdemi észrevételt tethetnek. Mit is jelent mindez?

Nem más, mint azt, hogy az MTSZSZ a VASZ tagszervezeteit, tehát szakszervezetünket is azzal vádolja, hogy eldöntötték, kik legyenek a KÜT tagjai, ami nem igaz. Az MT úgy rendelkezik, hogy a központi tanácsokban a területeken megválasztott tanácsstagok delegálnak maguk közül tagokat, tehát a delegálás joga a nyertes tanácsstagoké, nem a szakszervezeteké. A területi tanácsok tagjai természetesen olyan KÜT-jelöltre szavaztak, melyek abból a szervezetből kerültek be valamelyik helyi tanácsba, amelyiknek ők is tagjai. Annak, hogy a területi Üzemi Tanácsokban a VASZ-lista jelöltjei nagy fölényrel győztek, egyenes következménye volt, hogy a Központ Üzemi Tanácsba saját szervezeteik jelöltjeit jutatták be. Az MTSZSZ-nek a területi eredményei alapján valóban joga volt jelölni a KÜT-be, amit meg is tettek, de ahhoz már kevesen voltak, hogy be is szavazzák őket.

Egész pontosan kevesen lettek volna, ha nem vonulnak ki a delegáló értekezletről – feltételezem, valamit érezhettek abból, amit valóban nehéz lehet elismerni: A választások alapján nem képviselnek akkora súlyt a cégnél, hogy törvényesen bekerülhessenek az RCH KÜT-be.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselői Záhony

A Cargo KÜT természetesen ellenkérelem formájában megküldte észrevételeit a Bíróságnak, melyet Zubály Bertalan elnök jegyzett. Abban többek között kifejtette, az MTSZSZ képviselői és a színeikben megjelent hat fő küldött lehetőséget kapott a KÜT tagok választásával kapcsolatban véleményt mondani, illetve javaslatot tenni, mely lehetőséggel éltek is. Viszont az értekezlet 27-6 arányban elvetette azokat, illetve három fő jelöltjüket nem választották be a Tanácsba. Ezek után küldötték a kölcsönös együttműködés követelményeivel ellentétesen kivonultak az értekezletről. Az RCH KÜT elnöke kéri a Bíróságot az MTSZSZ kérelmének elutasítására, hiszen az MT értelmében szakszervezetek nem, csak üzemi tanácsstagok delegálhatnak KÜT tagokat, mely előírásnak a delegáló értekezlet a vonatkozó paragrafusoknak megfelelően tizenhárom tanácsstag megválasztásával eleget tett. A törvény nem rendelkezik arányos képviselőiről, de természetesen a KÜT-ben minden területi Üzemi Tanács képviselve van.

Ahogy mondani szokták, a labda a bíróság előtt pattog, és bízunk abban, hogy számunkra kedvező fordulattal záródik majd le az ügy. De bármi lesz is a folytatás, egy tanulság már van: Ez a szövetséges szakszervezeteket érintő vádaskodás ellenkezik érdekképviselőink céljaival, márpedig a tagság érdekei nem védhetők hatékonyan, ha a magánérdekeket közös érdekeink fölé emeljük. A fenti módszerekkel operálva csakis a nevető harmadiknak segítünk abban, hogy egyedül dönthessen minden fontos kérdésben.

Kérdés, vajon ki az, akinek ez az érdeke, ki a kakukkfőka, aki mindezt megengedheti magának?

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Okostojások évadja

Megfontoltan, vagy hebehurgya módon, aktívan, netán otthon kókadva, de a nagyjából nyolcmillió szavazásra jogosult okostojás eldöntötte, merre tovább a következő években. Sokan örülnek, hiszen az ország sorsa, jövője kedvükre van kijelölve, mások meg bosszankodnak, mert vagy a főrendező nem tetszik nekik, vagy a már ismerős szövegkönyv, netán a szereposztás. Mindenesetre a közönség ugyanaz maradt, előadás közben derül majd ki, hogy esik taps, és jó helyet sikerült-e kifogni. A lényeg, hogy kezdődhet a következő évad. Együtt, vagy külön-külön, de mindannyiunké.

A színikritikusok is túl vannak az értékelések nagyján, és oly mindegy, mit mondtak, mert az előző választásokhoz hasonlóan az áprilisi sem mutat mást, minthogy a döntés az istenadta kezében volt, a manipulátorok csupán segédek. Igaz, nem elhanyagolható a szerepük, de a szavazóké sem alávalóbb. Legfeljebb felszínesebb, hiszen döntésük alapja most is az érzelm volt, ami nem tagadhatjuk, emberek között elég gyakori, mondhatni, emberi. Az is, ha ikszelt, az is, ha nem, meg többnyire az is, hogy hová húzott, így aztán nem volt nehéz dolguk a győztes okostojásoknak.

Mindenki akar valahová tartozni, nem csak a magánéletben, hanem a közösségi létben is, ha már egyszer társas lények vagyunk. Még kocsmába is az a nyerő, ahol ismerősökkel találkozhatunk, hiába van köztük jó néhány nemszeretem fazon. Ha elég rég vagyunk alkalmazottak, a munkahelyre sem csak a fizetésért járunk be, és a közösségért elviseljük a tohonya főnököt, meg az intrikus munkatársakat is. Bármilyen közösségekhez tartozunk, mert van több is, amit így, vagy úgy fontosnak tartunk, ha nem csak tudjuk, de érezzük is az együvé tartozást, nehezen változtatunk. Erre építenek már sok éve óta a győztesek, és a hozzájuk közel álló, ma még kisebb formációk.

A győzők nem ösztönözték elmélkedésre fogyatkozó híveiket, különösen kerülték ezt a lehetséges ingadozó szavazóikkal: Csak semmi program, a konkrétumok gondolkodásra készítenek! – gondolták, és e szerint jártak el. Sokkal inkább törődtek a szimpatizánsok érzelmeivel, segítettek társadalmi identitászavaraik leküzdésében azzal, hogy megmondták nekik, honnan jöttek és miért, kik ők, no meg, hogy merre is kell tartaniuk. Mindezt a szívre hatva, és elhitetve, hogy ők többek, jobbak mint mások, mi több, különlegeseek. Sok évtizede, hogy egyedül a győztesek voltak képesek érzelmi közösséggé kovácsolni a híveik tábort.

Természetesen a győzelemhez más is kellett, legfőképpen az ellenfél. A főrendező székfoglalójában, és az után sok mindent mondott, ki-ki értékelheti a maga módján. De amit a választások egyik tanulságaként megfogalmazott, nehéz volna cáfolni: „egyszerű és világos: nincs nagyobb erő az egységnél”. De figyelemre méltó a folytatás is, miszerint a nép, ha „összeadja az erejét, korábban mozdíthatatlannak hitt sziklát is elgörgethet az útjából”.

Nagyapám szerint tanulni senkitől sem szégyen, márpedig ő, mint minden nagyapa, igen bölcs ember volt. Szeretném hinni, hogy az érdekvédelmi szövetségeink vezetőinek is vannak emlékeik a napapáról.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Május

Az év ötödik hónapja talán a legszebb, leg eseménydúsabb időszaka az évnek. A természet tobzódva mutatja meg az élet erejét, ami este még csak száraznak látszó kóró, az másnap reggelre rügyező ág, estére már virágzó fácska. Orgona, hárs, bodza, akác pompázva virágzik és ontja bódító illatát (na meg milliárdnyi pollent az allergiások örömére). Az emberek is mintha a természetet szeretnék ilyenkor leutánozni, na nem a pompával, hanem a sietséggel. Alig múlt el Húsvét és a hozzákapcsolódó tavaszi szünet az iskolákban, máris a ballagásokat kellett megrendezni.

Úgy nyolcvan-kilencven ezer középiskolás ballagott április 30-án. Ha ezt a számot beszorozzuk négyel-öttel, az majd félmillió-hatszáz ezer ember, aki azon bosszankodik, hogy ki volt az a nagy tudású elme, aki központilag elrendelte, hogy egységesen, a hét közepén, munkanapon kell a végzősöknek leballagni. Valljuk be, nem igazán nyerő ötlet, még azoknak sem, akinek nem kellett másik városba utazni, de igazán azok jöttek formába, akik két helyre, két különböző időpontra voltak hivatalosak. De ha már azt ünnepeljük, hogy a gyerek végre elérte azt, hogy igazán nehéz napok jöjjenek rá (az írásbeli érettségik képében), ne rontsuk el a kedvét, vegyünk nagy levegőt, szippantsuk be az idén nagyon virágzó akácok bódító illatát, hátha lenyugszunk. Annál is inkább, mert ha az Unión múlik, már nem sokáig lene akác, mert nem őshonos nálunk. Ja, oda a nyugalom, főleg ha a baromságok ilyen sűrűn követik egymást, de szolgáljon vigaszul nekünk, kisembereknek, hogy nem csak kis hazánkban, hanem Brüsszelben is ülnek idioták bársonyszékekben.

Csak arra lennék kíváncsi, hogy akkor a burgonyával és a kukoricával mi lesz? A hollandok aztán végképp megszívják, mert a tulipán sem őshonos Európában! Aprócska bosszúságok ezek, de talán el lennének nélkülük is.

Márta Isván

HUMORSAROK

A KIRÁLY

A beképzelt férfi ostromol egy csinos nőt a plázában.

- Nem akar tőlem egy gyereket ebben az ínséges időben? Gondoljon bele, a maga szépségével, testével, az én eszemmel... Micsoda gyerek lenne!
- Egyáltalán nem akarok gyereket magától!
- Hát, jó, jó, nem bánom. De azért van nálam óvszer...

ODAADÁS

Három skót beszélget, a beszélgetés tárgya pedig a kutyáik húsége.

- Az én kutyám annyira húséges, amíg haza nem érek, kint vár a kapuban. – mondja az első skót. Erre a második: – Az enyém, amikor elutaztam hosszú időre, kikísért az állomásra, és ott várt meg. A harmadik skót sokat gondolkozik, hogy ezek után mit is mondjon, de egyszer csak kibökte: – Az én kutyám meg az ebadó befizetése előtti napon meghalt...

Balogh Attila